

Verba ry

Reema
Vaihtoeckstra
2018

Reema Vaihtoeckstra 2018

Kansikuva: Meeri Salonurmi

Kuvat: Meeri Salonurmi, Ronja V.

Koostanut: Veera Asukas ja Janina Ikäheimo

Kysymyksiin vastaavat:

Elina Meskus: vaihdossa Saksassa

Mirjami Oja: vaihdossa Englantissa

Katri Kuosmanen: vaihdossa Uppsalassa

Meeri Salonurmi: vaihdossa ja työharjoittelussa Yhdysvalloissa

Miika Peitso: vaihdossa Saksassa

Vaihtokuulumisia kertoo:

Stina Huhtela

Reema: Vaihtoeckstra

(c) Verba ry, 2018

Kysymyksiä ja vastauksia vaihtoon lähdöstä

Kansikuva, kuvat: Meeri Salonurmi
Koostanut: Veera Asukas ja Janina Ikäheimo

Tämän kevään alussa Reema-vastaavat pyysivät anonyymejä Jodel-verbalaisia kyselymään mieltään painaneita asioita vaihdosta. Iloksemme kysymyksiä, ja vastauksia, tuli paljon, ja halusimmekin koota tähän lehteen mahdollisimman monta vastausta. Kokonaiset vastaukset taas löydät erillisestä vaihtoeckstrasta Verban nettisivuilta!

Kysymyksiin vastaavat:

Elina Meskus: vaihdossa Saksassa

Mirjami Oja: vaihdossa Englantissa

Katri Kuosmanen: vaihdossa Uppsalassa

Meeri Salonurmi: vaihdossa ja työharjoittelussa Yhdysvalloissa

Miika Peitso: vaihdossa Saksassa

1. Mikä vaihtoon lähdössä pelotti eniten?

Mirjami: Vaihtoonlähdössä pelotti eniten yksin lähteminen; entä jos en saisi yhtään kavereita? (Toki jälkimmäinen osoittautui täysin turhaksi huoleksi.)

Katri: Jännitin eniten kavereiden saamista, kursseja ja taloudellista pärjäämistä

Miika: Se kuumotteli, että löytäkö samanhenkistä seuraa. Ja Itä-Saksa.

Meeri: Lentäminen ja siihen liittyvät virallisuudet passin ja viisumin kanssa hermostutti eniten... Myös asuminen amerikkalaisten kämppisten kanssa jännitti, saako hyviä kavereita ja miten kurssivalinnat tulee järjestymään, ja ylipäätään monet käytännöt asiat, jotka sitten kyllä selvisivät heti orientaatioviikon aikana.

Elina: Eniten pelotti juuri matka tuntemattomaan. En ollut matkustellut aiemmin ja nyt piti koko matka hoitaa yksin ja mennä vielä asumaan sinne kauaksi aikaa. En oikein tiennyt mitä odottaa, se oli pelottavaa.

2. Mitä tuliaisia toiti?

Mirjami: En mitään erityistä, vaihtoyliopiston hupparin itselle.

Katri: Teetä, haha. Ruotsissa myydään superhyvää vanilja-raparperiteetä, ja ostan sitä aina kun on mahdollista.

Miika: Jallua, salmiakkia ja matkalaukullisen reipasta reissumieltä.

Meeri: Toin magneetteja ja avaimenperiä ja lähetin postikortteja eri kaupungeista, sekä kavereille yliopiston logolla varustettuja shottilaseja.

Elina: Toin tuliaisiksi suklaata ja meikkejä. Minulla ei ollut kamalasti ylimääräistä tilaa laukuissa enää lähtiessä niin en tuonut paljon.

3.Koitko minkäänlaista kulttuurishokkia mennessä ja/tai palatessa? Miten?

Mirjami: Mennessä en huomannut, mutta palatessa pieni kulttuurishokki iski, kun oli ehtinyt tottua vaihtomaan sosiaalisiin normeihin, jolloin etäiset ja hiljaiset suomalaiset jostain syystä yllätti.

Katri: En oikeastaan. Ruotsi on siinä mielessä armollinen vaihtokohde, että kulttuuri ja yliopistomaailma ovat jotakuinkin samanlaiset kuin Suomessa.

Miika: Mitään ensiromanssia ei ollut, vaan pääsin letkeästi siirtymään kulttuurishokin potemiseen, mikä on läsnä saksalaisen yhteiskunnan arkisissa kiemuroissa. Näihin lukeutukoon arjen yleinen hektisyys ja erityisesti alkutaipaleen bürokraatiavääntö. Esimerkiksi jo kaupassakäynti sisältää sen verran paikallisia konventioita, että alkuun Edekaan tassuttelu puistatti. Asiakaspalvelumentaliteetti ei ole missään ihan Suomen tasoa, joten lukuisissa toimistoissakin voi törmätä ihan suoranaiseen vittuiluun, mikäli joku paperi puuttuu. Suomeen palatessa kaikki oli ihanaa, paitsi kotiinpaluutuopin hinta.

Meeri: Mitään hirveää shokkia ei tullut missään vaiheessa, mutta tietyt piirteet amerikkalaisessa kulttuurissa jaksoivat ihmetyttää koko vaihdon ajan: kaikki paikalliset kirjoitti nimeni "Merri", small talk ja tuntemattomien tervehtiminen ja kehuminen, tiukka suhtautuminen alkoholiin, elokuvaan ei saanut viedä omia eväitä, mutta popparien päälle sai valuttaa nestemäistä voita, politiikan ja uskonnon näkyminen arjessa, ulkona syöminen oli halvempaa kuin ruuan laittaminen kotona, tippikulttuuri, autolla meneminen joka paikkaan ja siitä johtuva huono julkinen liikenne ja kävelyteiden puuttuminen. Kotiin palatessa taas ärsytti, kun ihmiset eivät pitäneetkään ovea auki tai tarjonneet apua matkalaukkujen kanssa taistellessa.. :D

Elina: Kulttuurishokki mennessä oli kamala, ja siis ihan arkipäiväisissä asioissa. Heti uuden kodin ovella minulla oli ongelma, kun lukko ei auennut samalla tavalla kuin kotisuomessa. Myös tyyny oli erilainen, joten nukkuminen oli sekä uuden ympäristön, että petivaatteiden takia hankalaa aluksi. Saksassa myös kaupassa käyminen oli hankalempaa kun hyllyltä ei löytynytkään niitä tuotteita, tai edes vastaavia, joihin Suomessa olin tottunut. Lisäksi suurkaupunkien kodittomien/laitapuolen kulkijoiden määrä oli pelottava. Saksassa hämmensi myös se, että asioita ei hoidettu kovinkaan paljon sähköisesti. Koulutehtäviä ei kuulunut palauttaa sähköisesti ja esim. vuokranmaksu

hoidettiin viemällä vuokran verran rahaa toimistoon.

4. Missä vaiheessa opintoja on optimaalisinta käydä vaihdossa?

Mirjami: Luultavasti toinen vuosi on paras. itse menin koko vuodeksi kolmantena vuonna, joten kandi myöhästyi sen vuoksi (ei harmita tosin; kannattaa lähteä juuri silloin, kun itsestä tuntuu parhaalta)

Katri: Ennen maisteriopintoja, ehdottomasti! Kandivaiheen kurseissa on paljon enemmän valinnanvaraa, ja niissä pääsee myös helpommalla. Olin jo valmistunut kandidaatiksi ennen lähtöäni, joten jouduin valitsemaan paikallisia syventäviä opintoja, jotta ne hyväksiluettaisiin täällä Oulussa. Osaan kurseista minulla ei edes ollut vaadittuja esitietotaitoja, ja niistä läpipääseminen olikin työn ja tuskan takana. Vaihdoinkin yhden kurssin sen takia.

Miika: Opettajaopiskelijoilla 2. vuosi, ja muilla oikeastaan milloin vain. Maisterivaihe ei koskaan ole huono.

Meeri: Itse menin viidennen vuoden syksyllä, joka oli ihan hyvä aika: olin juuri valmistunut kandidiksi, ja vaihdon aikana sain pienen tauon opiskeluista ja ladattua akut gradua varten.

Elina: Minusta ehkä ainakin kielenopiskelijana optimaalisin aika olisi ollut käydä ennen kandin kirjoittamista. Vaihdoissa oppii kieltä todella tehokkaasti, mikä olisi helpottanut kandin kirjoittamista. Minä kävin vaihdossa vasta viidentenä vuonna, jolloin olin jo kirjoittanut kandin.

5. Millainen kuukausibudjetti kannattaa varata Eurooppaan, Aasiaan ja Pohjois-Amerikkaan?

Mirjami: Kannattaa varata vähän ekstraa joka tapauksessa, ettei tarvitse budjetin takia jäädä pois mistään kokemuksista. vaihto on kuitenkin ainutkertainen kokemus, josta kannattaa ottaa kaikki irti.

Katri: Ruotsin hintataso on hieman Suomea korkeampi, joten kuukausibudjettikin saa olla hieman isompi. Varsinkin asuminen maksoi reilusti enemmän, noin 510 €/kk korridorhuoneesta. Kurseista riippuen myös kurssikirjallisuuteen voi mennä rahaa, sillä ruotsalaisilla ei ole samanlaista kurssikirjat kaikille kirjastosta -systeemiä kuin meillä. Kaupungin sisäistä julkista liikennettä ei tarvitse käyttää juuri ollenkaan, jos sijoittaa heti vaihdon alussa kruunuja polkupyörään tai on valmis kävelemään.

Miika: Euroopankin sisällä on niin paljon vaihtelua, että kannattaa teoreettinen tai jo vahvistunut vuokraosa poistaa kuukausibudjetista ja laskea itselle päiväbudjetti.

Mikäli päiväbudjetin luvut eivät hivele, niin kannattaa ottaa opintolainaa tai tyhjenellä säästötiliä.

Meeri: Oulun yliopistolla on kahdenvälinen sopimus UNCG:n kanssa, mikä tarkoittaa, että ennen lähtöä Oulun yliopistolle maksetaan kättösomma, joka kattaa lukukausi-maksun, asumisen asuntolassa ja unlimited meal planin yliopiston ruokalaan sekä esim kuntosalin käytön. Näistä ei siis tarvinnut maksaa paikan päällä ollenkaan, ja korotettu opintotuki ja -laina jäi kokonaan vapaa-aikaan ja matkusteluun, ja riitti hyvin. Riippuu kuitenkin siitä, paljonko ja millaisia reissuja tekee!

Elina: Minulla kuukausibudjetti oli varmaan ainakin 600 euroa. Siis vielä vuokranmaksun jälkeen :D

6. Onko vaihdossa ainut realistinen asumismuoto solukämpä, vai onko mahdollista asua yksin? Jos joku on asunut yksin, niin miten asunnon haku ym. Eteni?

Mirjami: Itse sanoisin, että solu on paras vaihtoehto, koska silloin tutustuu helposti ainakin omiin kämppiin ja onhan se jo itsessään oma kokemuksensa elää muiden vaihtareiden (ja toki myös paikallisten opiskelijoiden) kanssa. tietenkkin yksin asuminen onnistuu myös.

Meeri: Omaan sopimukseen kuului, että täytyi asua määrättyssä asuntolassa, mutta muilla vaihtareilla oli erilaisia järjestelyitä ja osa asui yksityisten järjestöjen asunto-loissa ja kimppekämpissä kampuksen ulkopuolella.

Miika: Vaihtopaikassani yksiötkin olivat hyvin edullisia, joten soluasumiselle olisi ollut varteenotettava vaihtoehto. Isoissa kaupungeissa vuokrat alkavat valitettavasti olla niin ryöstötasoilla, ettei muut kuin solukämpä tai sillan alle ole enää vaihtoehtoja.

Katri: Asuin kahdentoista vaihtarin korridorilla, mikä oli ehkä parasta koko vaihdossa. Suosittelen! Jokaisella meistä oli oma kylpyhuone, mutta keittiö ja ruokailutila olivat yhteisiä. Yksin asuminen on periaatteessa mahdollista, jos on valmis maksamaan enemmän. Asuntotilanne Uppsalassa on kuitenkin huono, ja muualta kuin yliopiston kautta asunnon löytäminen voi olla vaikeaa.

Elina: Minulle solukämpä sopi hyvin, koska sain hyvän ystävän. Hän oli ranskalainen vaihto-opiskelija, joten opin tuntemaan toistakin kulttuurista samalla.

7. Miten onnistuu harjoittelu ulkomailla tai työskentely vaihdon aikana vaihtokohteessa?

Katri: Työskentelin vaihdon aikana Smålandin osakunnan pubissa. Osakunnat ovat "the thing" Uppsalassa, joten oli itsestään selvää osallistua niiden toimintaan. Töit-

ten ohella pääsin myös tutustumaan paremmin paikallisiin opiskelijoihin. Pubissa tai fikalla työskenteleminen ei kuitenkaan takaa suuria tienestejä, koska palkka on vain 100 kr per työvuoro.

Mirjami: -

Miika: Ulkomailla tehtävä harjoittelu kannattaa aina, sillä se tuo mukanaan tiiviin työyhteisön, relevanttia taitoa ja opintopisteitä. Vaihtoa ei kannata pilata palkkatöissä pohisemässä, sillä sen viehätys tulee luovasta lomailusta ja mahdollisuudesta kehittää itse itselle aikataulu.

Meeri: Osallistuin Pestipäivien-tyyliseen yliopiston järjestämään Student Job Fair -tapahtumaan, jossa juttelin yrityksiä edustajille, ja sitä kautta sain itselleni (palkallisen!) harjoittelupaikan kevätlukukaudelle. Viisumijuttujen takia Yhdysvalloissa vaihtareiden on ehkä vaikea saada oikeita töitä, mutta muutamia vaihtareita teki harjoitteluita esim. yliopiston kansainvälisten asioiden toimistossa. Oma aktiivisuus siis kannattaa, ja oli mielenkiintoista nähdä myös amerikkalaista työskulttuuria harjoittelun kautta!

Elina: -

8. Miten selvitä vessojen tuottamasta shokista?

Mirjami: Englannissa piti vain hyväksyä se ettei lämmintä vettä tule; toisesta hanasta tulee kylmää ja toisesta todella kylmää vettä. kyllä se siitä.

Elina: Saksassa, ainakaan Wuppertalissa, vessan eivät olleet erilaisia Suomeen verrattuna. :D

Meeri: Vessat oli onneksi melko normaalit, mutta esim julkisissa vessoissa pöntöt huuhteli itsensä automaattisesti tietyn ajan jälkeen, eikä pöntöissä ollut myöskään kansia.

Miika: Soluni mystistä kaakeleille kuseskelijaa lukuun ottamatta Saksan vessat ja sieluni pysyivät lakananvalkoisina.

Katri: Jos OYY:n vessatempaus aiheutti sydämentykytyksiä, ympäri Ruotsia löytyvät unisex-vessat voivat olla sinulle liikaa.

Miika: Soluni mystistä kaakeleille kuseskelijaa lukuun ottamatta Saksan vessat ja sieluni pysyivät lakananvalkoisina

9. Miten rahoitit vaihtoon lähdön?

Mirjami: itsellä oli säästöjä kesätöistä, sen lisäksi yliopiston apuraha, opintolaina ja

toki korotettu opintotuki ;))

Elina: Olin säästänyt rahaa työskentelemällä opiskelun ohessa Suomessa. Otin myös opintolainaa ja sen lisäksi sain korotettua ulkomaan opintotukea.

Meeri: Yliopistolta saa apurahan kaukovaihtoon lähtiessä, mutta se ei kata edes etukäteen maksettavaa maksua. Onneksi oli kesätyösäästöt ja korotettu opintotuki ja opintolaina!

Miika: Lainat, tuet ja ERASMUS-apurahat, joilla saattoi omassa kohteessani elää herroiksi.

Katri: Omilla säästöillä, Kelan tuella ja stipendeillä.

10. Millaista on olla vaihdossa, jos kärsii masennuksesta?

Itse lähdin vaihtoon masennuksesta huolimatta. Omalla kohdallani vaihto helpotti oireita jonkin verran, sillä se antoi tavallaan etäisyyttä kaikkiin arkihuoliin kotimaassa ja tietenkin varsinkin vaihdon alkujännitys vei mielen muualle. Toki sielläkin tuli toisinaan huonoja kausia ihan niinkuin kotonakin, mutta itse koin vaihtoajan monella tapaa helpotukseksi. Apua saa myös kohdemaassa silloin kun sitä tarvitsee. Kannattaa tutustua vaihtomaan/-oppilaitoksen tarjoamiin palveluihin jo etukäteen, että jos hätä iskee tai tarvitset apua, tiedät mistä sitä hakea. Jos sinulla on lääkitys, sitä saa kohdemaassa joko kotimaassa saadulla reseptillä tai kun kohdemaassa hakee lausunnon. Joka tapauksessa, masennus ei missään nimessä estä vaihtoon lähtöä.

Reeman toimittajat kiittävä kaikkia vastaajia ja kysymyksiä Jodelissa kysyneitä. Toivotavasti lehdestä on hyötyä joillekin vaihtoa pohtineille!

Mukavia reissuja toivottaen, Reema-vastaavat:

Janina Ikäheimo ja Veera Asukas

Terveisiä Islannista!

Vaihtokuulumisia kertoo Stina Huhtela

Goðan daginn! Komðu saell!

Ég heiti Stina og ég menntaðir sænsku og íslensku að Háskóli Íslands.

Heippa tosiaan! Oon Stina ja opiskelen tän kevään täällä Islannin yliopistolla Reykjavíkissa. Saavuin Islantiin jo tammikuun alussa, joten lähin Oulusta jo ennen joulua viettelemään pyhät muualla.

Täällä Islannissa mulla on mahdollista opiskella ruottia, joka mahdollisesti tukee opintoja Suomessa.

Oon valinnut kurseiksi sellaisia kuin kielisosiologia (språksociologi), joka on vähän samankaltaista kuin sociolinguistik Oulun Yliopistolla, mutta ehkä hieman eri näkökulmasta ja siinä on vähän yleistä kielitiedettäkin mukana, sekä sanasto- ja sananmuodostus (Ordförråd och ordförbildning), jossa mietitään miten sanat muodostetaan, miten ne on muodostettu ja mitkä asiat vaikuttavat uusien sanojen kehittämiseen.

Oon myös valinnut Islannin kielen peruskurssin, jotta oppisin vähän miten kieltä käytetään täällä ja hiukan kielioppia. Kaupassa käydessä osaan jo hoitaa kaiken Islanniksi ja välillä yritän käydä lyhyitä keskusteluja islanniksi ihmisten kanssa. Ja pakkohan se oli yks historian kurssi valita niin valitsin kurssin joilla keskustellaan ja käydään läpi eri pohjoismaisia maita ja miten ne liittyy sen ajan uskontoihin ja uskomuksiin. Tosi mielenkiintoinen ja aivan mahtava opettaja!

Islannissa on paljon paljon nähtävää! Oon ihan filiksissä näistä maisemista, kun löytyy sekä merta että vuoria. Ollaan kierrelty jo ne tyyppiset turistikohteet ja tällä hetkellä suunnitteilla on vähän pitempi vaellus (3-4pv) kattomaan vähän niitä epätyypillisimpiä kohteita myöhemmin keväällä.

Omasta mielestä paras paikka tähän mennessä on ollut Vík, noin 300hengen pieni kylä eteläisessä Islannissa. Siellä näkyi musta hiekkaranta, isoja aaltoja ja raikasta meri-ilmaa. Jopa kivet oli mahtavia! Sen jälkeen käytiin toisessa mahtavassa paikassa, eli Skógafos-

silla, joka on aivan ihanan näkönen vesiputous.

Islanti on mahtava ja ensimmäinen kuukausi on ollut jo lupaava. Sää ei oo mikää maailman paras, kun sataa vettä ja lunta vuorotellen ja on liukasta, mutta onneksi sää vaihtuu viidentoista minuutin välein.

Jos tulee kysyttävää niin saa kysellä FB:ssä ja jos tuutte käymään niin tuokaa juustoa ja ruisleipää!

Sjáumst og bless!

Kuvat: Ronja V.

An aerial photograph of a city skyline at sunset. The sky is a gradient of light blue and orange. The city below is filled with various skyscrapers and buildings, some of which are illuminated by the setting sun. A large, black-bordered white box is superimposed over the center of the image, containing the text 'VERBA' in a large, bold, black serif font, and 'UNIVERSITAS OULUENSIS' in a smaller, bold, black sans-serif font below it.

VERBA
UNIVERSITAS OULUENSIS